

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

15. Dominus Mariae Dominae Supremae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

IOSEPH

Dominus **MARIÆ**, Dominæ supremæ.

Incomparabile ac prorsus singulare est, inquires, hoc **IOSEPHI** Elogium, si verum est. At verum esse vno tibi clarissimo syllogismo demonstrabo.

MARIA est Domina suprema. **IOSEPH** est Dominus **MARIÆ**. Ergo **IOSEPH** est Dominus Dominæ supremæ.

Nega mihi hîc, Sodes, quidquid voles; vnam excipio consequentiam, quam te Logica docere debet. Sed in biuiô propositionum constitutus hærebis scilicet, vtram negare possis. Præueniam ergo te; & Maiorem ipsemet probo.

1. Mater Domini supremi est Domina suprema. **MARIA** est Mater Domini supremi, Christi inquam, cuius regni non erit finis. Ergo **MARIA** est Domina suprema. 2. Quæ Domina gyrum cœli circuiuit sola, & profundum abyssi penetrauit in fluctibus maris, & in omni terra stetit, & in omni populo & gente primatum tenuit, vt Ecclesiastici 24. v. 8. dicitur, ea vtique est Domina suprema. At talis Domina **MARIA** est, dominans cœlo, abyssu duplici, purgatorij & inferni, fluctibus maris ventorum impetu agitatis, terræ quoque omni, omnique populo & genti. Ergo **MARIA** est
Domi-

Domina suprema. 3. Quæ dominium vniuersale totius mundi, obtinet iure diuino, & naturali, meritis suis, titulo donationis, atque emptionis, ea est Domina suprema. At his omnibus modis illud obtinet MARIA. Hanc enim Deus vt Athanasius verba Proverb. 8. v. 22. legit, præfecit iam inde ab æterno initium viarum suarum. Huic se Christus, vt filium Matri, suæque bona omnia, iure naturæ verissimè subiecit, vt Maldonatus in cap. 2. Lucæ agnoscit, negans emancipatum fuisse ab æterno Patre. Hanc Anselm. de excell. Virg. cap. 11. prædicat meritis suis cuncta reparasse, reparando scilicet genus humanum per se ac filium suum, quem peperit Deo, ac obtulit. Huic etiam, suus & Dei Filius, donauit omnia, ceu Salomon, hoc est, *pacificus*, Bethsabæe, siue *domui iuramenti*, in quâ iurauit Dominus Domino meo, cum dicto 3. Reg. cap. 2. v. 20. *Pete Mater mea: neque enim fas est, vt auertam faciem tuam*, ei scilicet causam præbendo auersionis ralis. Hæc denique, dum Carnem & Sanguinem Filio dedit, simul dedit pretium, quo dominium vniuersale, emptionis titulo, sibi compararet. Quamdiu ergo hæc ipsa Caro & Sanguis MARIE est, tamdiu eidem tribui debet vniuersalis dominij emptio.

Simul minorem quoque probo. 1. quia, vt est in 1. ad Corinth. 11. v. 3. & ad Ephes. 5. v. 22. *Caput mulieris Vir*. 1. Pet. cap. 3. v. 1. *Mulieres subditæ sint viris suis*, Genes. 3. v. 16. *Sub viri potestate eris*.

2. MARIA istam mulieris subiectionem palam professæ est. Vt enim Brigittæ lib. 6. cap. 59. & lib. 7. cap. 29. reuelauit, IOSEPHVM Dominum suum compellabat & obseruabat. Ideoque Gerson in Serm. de Natiuit. *O miranda prorsus, inquit, IOSEPH, sublimitas tua, ô dignitas incomparabilis, vt mater Dei, regina cæli, Domina mundi appellare te Dominum non indignum putauerit.* Vbi mihi in mentem veniunt, quæ tibi quoque mi Lector venire volo, verba Christi ad Ioan. prolata Matth. 3. *Sine modò: sic enim decet nos implere omnem iustitiam.* Per ly, nos, quis magis intelligi potest, quàm ij, qui Christo coniuncti sunt. At nemo est coniunctior MARIA. Si ergo IOSEPH cunctabatur præcipere aliquid; sine, inquebat modò, nos enim, IESVM inquam, & me matrem eius, omnem iustitiam implere decet. Igitur IOSEPH verè Dominus fuit MARIÆ Dominæ supremæ.

ELOGIUM XVI.

IOSEPH

Perpetuus Comes MARIÆ.

PRætereo hîc dignitatem Comitum, inter palatina aulæ officia iam inde à primis Cæsari- bus relatam. De quâ, qui laudem IOSEPHO accersere velit, non est necesse, vt ad interiora doctrinæ cœlestis penetralia se inferat. Comitum ego
perpe-